

DE STER VAN NEDERLAND

15 NOVEMBER 1933

No. 22

38e JAARGANG

Ieder vraagstuk, dat wij tot het einde toe uitdenken, voert in 't bovenaardsche. Walthèr Rathenau.

HUWELIJKSWIJDING

Het volle „Mormoonsche” huwelijk wordt alleen in de daartoe gewijde tempels gesloten. Dit wordt voorafgegaan door het „stadhuishuwelijk”: de door de landswetten voorgeschreven formaliteit. Het tempelhuwelijk sluit het stadhuishuwelijk in: al wat het laatste beoogt, beoogt ook het eerste. En méér. Is het stadhuishuwelijk alléén voor dit leven, het volle tempelhuwelijk is voor dit leven èn voor het volgende.

In de zendingsvelden waar geen tempels zijn wordt het stadhuishuwelijk als een heilig contract beschouwd bij de heiligen der laatste dagen: een echtvereniging die niet minder heilig is dan die welke in de tempels wordt gesloten; en alleen met dit onderscheid dat het stadhuishuwelijk niet door een priesterschapdrager wordt voltrokken, het andere wèl.

Het stadhuishuwelijk kan echter bekrachtigd worden, bevestigd of ingezegend, zooals verschillende kerken dat daadwerkelijk ook doen. Men heeft ons gevraagd, hoe wij dit in den regel doen: vandaar dit opstel. Het Mormoonsche jonge paar, dat ten stadhuize geweest is, kan kerkelijk overtrouwen. Dit geschiedt ten overstaan van den zendingspresident of iemand die daartoe door den zendingspresident is aangewezen.

De zendingsleider volgt een bepaald formulier. Doorgaans wijst hij er op dat het huwelijk een heilig verdrag is, een godsdienstige verordening, door God ingesteld toen Hij, nadat hij den mensch geschapen had, zeide: „Het is niet goed dat de mensch alleen zij”. Dat Hij daarom eene vrouw formeerde als levensgezellin voor

den man en de aldus door Hem gevestigde echtvereniging zegende. Dat het huwelijk gepaard gaat met de hoogste gelukzaligheid en met enkele van de zwaarste verantwoordelijkheden, die in dit leven op menschen kunnen rusten.

Hij richt zich vervolgens beurtelings tot bruidegom en bruid en stelt hen vragen welke hierop neerkomen: dat zij elkander de rechterhand gegeven hebben ten teeken van het verbond dat zij sluiten om echtgenooten te worden, elkander lief te hebben, te eeren en met heilig hulpbetoon te verzorgen zoolang als zij beiden zullen leven. Dat zij beloven dat zij zullen naleven al de wetten, verbintenissen en verplichtingen die bij den heiligen echtstaat behooren. En dat zij dit doen, in tegenwoordigheid van getuigen, uit eigen vrijen wil en keus.

Is beider antwoord bevestigend, dan legt de zedingsleider den echtelijken band. Hij doet dat krachtens het in hem berustend gezag en bidt ten slotte den zegen des hemels af over het echtelijk verbond. Deze plechtigheid heeft in den regel plaats in het kerkelijk gebouw waar de gewone godsdienstoefeningen gehouden worden. Het kan echter ook aan huis geschieden.

Maar, aan huis of in de kerk, altijd wordt er een bijzondere dienst voor gehouden. In de Nederlandsche zending zijn in den laatsten tijd ook bijzondere liederen, gelegenheidsliederen in zwang gekomen, hoewel natuurlijk de gewone kerkliederen evenzoogoed gebruikt kunnen worden. „Er is schoonheid in het rond als er liefde heerscht” is bijv. heel geschikt voor openingslied. Na het openingsgebed wordt meermalen het volgende gezongen:

Daar reikt van den Hemel

Wijze: Daar ruischt langs de wolken.

Daar reikt van den hemel genadig een Hand,
Die harten omstrengelt met teedersten band.
Die Hand is onzichtbaar, doch wat zij verricht,
Staat sinds den beginne in 't zuiverste licht.
Liefde, liefde, rein, onbevlekt,
Gezegend zijn zij, die haar werking hier trekt.

Wij danken U, Hemel, dat weder een paar
Uit liefde verschijnt voor het huw'lijksaltaar
En samen wil bouwen een huislijken haard,
Die onder Uw gloed word' een hemel op aard'.
Schenk ons, schenk ons ook nu dat vuur:
Een stonde van wijding, een zegeningsuur.

Hierop volgt een toespraak van iemand die daartoe is aange-
wezen en leidt een ander lied de plechtigheid in:

Vóór de plechtigheid

Wijze: *'k Hoor een stem zoo zacht.*

Weder mocht een paar beluistren
 Wat de stem der liefde zegt,
 Als zij met haar teeder fluistren
 Spreekt van heiligreinen echt:
 „Ongekrenkte huw'lijkstrouw
 „Smeed' U saam tot man en vrouw!”

Naar des Heeren huis gekomen,
 Leggen z' aanstonds hand in hand,
 En dan wordt het woord vernomen,
 Dat hen bindt met hechten band:
 „Streeft met heilig hulpbetoon
 Samen naar des levens Kroon!”

Nu heeft de huwelijkswijding plaats, in den regel gevolgd door een toespraak van den zendingsleider of zijn vertegenwoordiger. Een paar verzen:

Na de plechtigheid

en een dankgebed besluiten den dienst. De verzen volgen:

Wijze: *Beveel gerust uw wegen.*

Blijf, Heer, met Uwen zegen
 Geleiden deze twee;
 Ja, ga op al hun wegen
 Beschermend met hen mee!
 Zij schonken d' een den ander
 Vrijwillig hand en hart:
 Geef dat zij steeds elkander
 Verstaan bij vreugd en smart!

Welzalgig hart en woning,
 Waarin de liefde troont,
 Daar zijt Gij, Heer, de Koning,
 Zoodat Uw vree daar woont.
 Zoo'n woning is een tempel,
 Die 't eeuwige bespreekt!
 Zoo'n echt krijgt eens het stempel
 Dat nimmer, nimmer breekt!

Na het dankgebed is het gebruikelijk de volgende verzen nog te zingen op de bekende wijze: Looft aller heeren Heer!

Zegenbede

Dat 's Heeren zegen op U daal',
 Zijn licht gestadig U bestraal';
 Hij zij Uw heil, Uw hoogste goed,
 Waar Uwe weg ook henen spoedt.

Stijg' onze bede tot Zijn troon,
 Hij kieze Zich uw huis ter woon,
 Hij wijd' uw huis ten tempel in,
 Hij vorm' uit u een Godsgezin!

Eenvoudig, onopgesmukt, maar niettemin plechtig en doeltreffend. De hemel geve er Zijn zegen op! K.

WAARDEBEPALING

(Uit het Amerikaansch)

Niet : „Hoe kwam hij aan zijn dood?”

Maar wel : „Hoe was zijn leven?”

Niet : „Was zijn vermogen groot?”

Maar : „Wat heeft hij gegeven?”

Dät en niet wie onze ouders op aard zijn

Bepaalt wat wij menschen als menschen hier waard zijn.

Niet : „Stond hij maatschappelijk hoog?”

Maar : „Had hij een zacht gemoed?”

en

„Deed hij zijn heilige menschentaak goed?

Heeft hij steeds hier beneden de blijdschap verhoogd

Met een opwekkend woord? heeft hij tranen gedroogd?

Niet : „Wat was zijn kerk?”

Of : „Wat beled zijn groep?”

Maar : „Was zijn oor niet doof voor der armen geroep?”

Niet : „Wat heeft bij zijn dood in het nieuwsblad gestaan?”

Maar : „Hoeveel betreurden, dat hij heen was gegaan?”

(Kansas City Star)

K.

ZENDINGSNIEUWS

Aangekomen

Ouderling H. Theodore Sumsion van Chester, Utah, is te Rotterdam aangekomen op 2 November om een zending hier te lande te volbrengen. Hij is zijn arbeid begonnen te Almelo.

Ontslagen

Ouderlingen James J. De Brij en Carter E. Jones zijn eervol ontslagen van hun zendingsarbeid hier in Nederland. Ouderling De Brij heeft zijn werk teneinde gebracht als Utrechtsche Districts-president en Ouderling Jones als Senior-zending te Den Haag. Na een buitenlandsch reisje zullen zij op 23 November op de Manhattan van Le Havre, Frankrijk, naar Amerika vertrekken.

JEUGD EN LEVEN

M.-Mannen cursus, 1933 – 1934

(Vervolg van bl. 316).

HOOFDSTUK III

Ik wil meer worden dan ik ben

Zijn wij voldaan over onzen huidige toestand? Voelen wij dat wij alles verwezenlijken, wat wij moeten? Zijn wij geheel tevreden over ons zelf? Laat ons hopen van niet. Tevredenheid beteekent dikwijls verwaandheid. En als de verwaandheid komt, vertrekken eerzucht, ondernemingsgeest, succes en vorderingen. Tevredenheid sluit dikwijls traagheid in. Wanneer wij het verlangen of de aansporing tot de daad missen, doen we geen moeite, dit te verbeteren.

Dit is een ongunstige toestand, want geregelde voortgang is de levenswet. Eeuwige vooruitgang is het plan des heils. Deze opvatting van steeds doorgaanden vooruitgang is steeds het middelpunt van Christus' onderrichtingen geweest. Vooruitgang, Ontwikkeling, Verbetering, dit zijn de wachtwoorden der eeuwigheid. En zij hebben niets te maken met kalme tevredenheid en keurige volwaanheid.

Geestelijke ontevredenheid

In ons aller leven moet een geestelijke ontevredenheid aanwezig zijn. Geen zondige ontevredenheid, maar geestelijke ontevredenheid; een bewustzijn, dat het leven hooger kan zijn, dan wij nog bereikt hebben. Dat we krachtig streven naar hooger dan we reeds verworven hebben; dat de vreugde in de toekomst ligt, in datgene, wat nog niet gevonden is, liever dan in de huidige werkelijkheid. Het is deugd, overal het beste van te maken, maar dat is een vroolijk aanvaarden, geen tevredenheid. Gemor, geklaag, het ontdekken van fouten, dit alles ontstaat uit zondige ontevredenheid. Er is ook een ontevredenheid, welke niet normaal is, een ongezonde zielstoestand, die ontstaat door het zelfzuchtig zoeken naar geluk. En dan is er nog die ontevredenheid, welke gezond en normaal is, geestelijke ontevredenheid. Deze ontevredenheid is actief. Zij is opbouwend. Zij is de ware grondlegging van den vooruitgang. Zij geeft de menschen in, hun fouten te herstellen, hun stand te verbeteren, om groote dingen te volbrengen.

Luie menschen kennen nooit eerlijke ontevredenheid. Zij mogen zich gebelgd toonen over bestaande toestanden, maar ze aanvaarden ze lijdend. — De luie mensch mag zijn vuile, zwarte verblijfplaats verfoeien, maar deze toch lijdelijk als zijn tehuis accepteren. — Hij mag onvoldaan zijn over het gehalte van zijn werk, maar hij doet niets om het te verbeteren. Zijn zaken mogen achteruitgaan, zijn maatschappelijke werkzaamheden mogen onbevredigend zijn, zijn verstandelijke en moreele ontwikkeling moge in verval geraakt zijn, maar traag gaat hij met alles accoord.

Er is geen echte, werkelijke ontevredenheid in hem, want dan zou hij actief de verbetering van zichzelf, zijn werk en omgeving ter hand nemen. Wij moeten ontevredenheid bewonderen, en wij moeten het tot de stuwende kracht in ons denken maken. Wij moeten ontevreden zijn over onze taal, ontevreden over onzen arbeid, over onszelven in het algemeen, want uit ware ontevredenheid komt succes voort. Laten wij, ontevreden geworden, eens naar onszelf zien en vragen: Wat mankeert er aan mij? Wat kan ik beter doen? Hoe kan ik vooruitgang maken? succes hebben? En na dat gevraagd te hebben — handel! Want er is kracht in geestelijke ontevredenheid.

Een persoonlijke inventaris

Laat ons onszelf onderzoeken. Een oprechte zelfschatting is de beste wijze om onze zwakheid en onze vermogens te versterken. Laten wij niet onszelf bedriegen. Wij allen kunnen beter doen. Veel gaven gaan verloren door gebrek aan ondernemingsgeest. Zelfs een volbloed paard heeft nu en dan de aanraking der sporen noodig. Weest Uw eigen jockey!

Besluit tot verbetering

Laten wij, een honderd keer per dag, tot onszelven zeggen en het meenen met ons geheele hart: Ik wil meer worden dan ik ben. Ik wil iederen dag meer en meer volbrengen, omdat ik weet, dat ik kan. Ik wil slechts erkennen, wat goed is in mijzelf; slechts wat goed is in anderen; slechts dat in alle dingen en plaatsen, wat ik weet, dat moet leven en groeien. Wanneer tegenspoed dreigt, wil ik beslister zijn, dan ooit in mijn leven, om te bewijzen, dat ik alle dingen tot een goed einde kan brengen. En als zij, die ik vertrouwde mij blijken teleur te stellen, wil ik toch mijn vertrouwen in de eer en grootmoedigheid van de menschen bewaren. Ik wil slechts denken aan datgene wat deugdzaam is en waarde heeft. Ik wil slechts verlangen naar datgene, dat vrijheid en waarheid brengt. Ik wil slechts verwachten wat kan bijdragen tot de welvaart van het geslacht. Ik wil leven om beter te leven. Ik wil spreken om bemoediging, bezieling en vreugde te schenken. Ik wil werken om een steeds grooter wordend aantal van dienst te zijn. En in iedere gedachte, woord en daad zal mijn heerschend verlangen zijn, het bestaan te verrijken, te veredelen en te verfraaien.

Ik wil mijn denken vervolmaken. Ik wil mijn toestand verbeteren. Ik wil mijn karakter ontwikkelen. Ik wil mijn zwakheden te boven komen. Ik wil mijn fouten herstellen. Ik wil vechten tegen alle neerhalende invloeden. Ik wil „zelfverbetering” tot mijn wachtwoord maken. Ik wil strijden voor dingen, die beter zijn. Ik wil mijzelf, herhaaldelijk en ernstig, verzekeren: Ik wil meer worden dan ik ben.

Grondslagen tot succes

Filosofen hebben aangenomen, dat er drie grondslagen tot succes zijn.

De eerste is: Vaste doelpunten bepalen.

De tweede is: U zelf te ontleden en vertrouwen stellen in Uw geschiktheid voor succes.

De derde is: Een plan maken en Uzelf een bepaald program of levenswijze opleggen.

De eerste van deze grondbeginselen was het onderwerp van de voorgaande les. De volgende les zal het vraagstuk van een levenswijze behandelen. Het betreft hier de tweede stap naar succes, het verlangen om te verbeteren, het vertrouwen om het te probeeren. Het is een eenvoudig geval, indien we onszelven beloven, slechts het beste te denken, slechts het beste te doen en slechts het beste te verwachten. Wij moeten leeren goed over onszelven te denken en dit feit openbaarheid te geven, niet door luide woorden, maar door groote daden. Wij zullen meer worden dan wij zijn, als wij in het vertrouwen leven, dat de wereld n t zoo lang aan onze zijde is, als wij trouw blijven aan het beste dat in ons is. „Ge zult zoo klein worden als Uw bedwongen verlangen; zoo groot als Uw overheerschende ingevingen.” — James Allen.

Vragen

1. Wat is de zwakheid van tevredenheid?
2. Wat wordt bedoeld met geestelijke ontevredenheid?
3. Welke andere soorten ontevredenheid bestaan er?
4. Hoe wordt ontevredenheid in haar betere beteekenis een stuwende kracht in ons denken?
5. Waarom moeten wij ontevreden zijn?
6. Kunnen we worden wat wij willen?
7. Waarom moeten we onszelven ontleden en vertrouwen stellen in onze geschiktheid om te slagen?
8. Waarom is het noodzakelijk het verlangen naar verbetering te hebben en het vertrouwen om te slagen?

(Wordt vervolgd).

GENEALOGISCHE KLASSEN

Vraag: Zal iemand een van de drie heerlijkheden kunnen binnengaan, zonder de tempelbegiftigingen ontvangen te hebben?

Antwoord: Allen die door den tempel gegaan zijn weten, of dienen te weten, want het wordt hun daar verteld, dat de tempelbegiftigingen gegeven worden om ons voor te bereiden voor het celestiale koninkrijk. De stilzwijgende gevolgtrekking is dat de tempelbegiftigingen niet vereischt worden van degenen die een van de twee andere koninkrijken binnengaan.

Wie de woorden van den Heiland tot Nicodemus gelezen heeft, of de aan de Kerk gegeven openbaringen, weet bovendien dat de doop de deur is om in het celestiale Koninkrijk van God te komen. Hij dient te weten dat de Profet Jozef Smith gezegd

heeft door openbaring, dat alle kleine kinderen, die sterven voordat zij de jaren van verantwoordelijkheid bereiken, zalig worden in het celestiale Koninkrijk van God en geen doop of tempelbegiftigingen noodig hebben. Wie het evangelie gehoorzaamt, de evangelie-beginselen gehoorzaamt, maar de tempelbegiftigingen niet accepteert, zal het celestiale koninkrijk kunnen binnengaan, maar hij kan daar niet verhoogd worden zonder de tempelbegiftiging.

De tempelbegiftiging heeft in geen enkelen zin van het woord betrekking op het telestiale of terrestriale koninkrijk. De doop en al de plechtigheden en voorschriften van het evangelie zijn den menschen gegeven zoodat zij zich kunnen voorbereiden voor het celestiale rijk. Op dat rijk hebben de beginselen van het evangelie betrekking, die wij den boetvaardigen geloovige aanbieden.

De Heere heeft ons niet geopenbaard wat Hij eischen zal van degenen die de twee andere rijken binnengaan. Wij prediken geen evangelie van zaligheid voor eenig ander rijk dan het celestiale, want die andere rijken zullen degenen binnengaan die weigeren het evangelie aan te nemen of die de evangelie-verbonden overtreden en hun rechten en aanspraken verbeurd hebben op en hun zaligheid in het celestiale rijk. Wanneer wij van zaligheid spreken in verband met het evangelie, doelen wij op het celestiale en geen ander rijk. Zelfs een neger, die geen tempelbegiftiging kan ontvangen en evenmin het priesterschap, zal door gehoorzaamheid aan den doop en de beginselen van het evangelie, welke hij kan ontvangen, het celestiale rijk kunnen binnengaan. Verhooging in dat rijk hangt van plechtigheden en verbonden af welke in den tempel Gods worden ontvangen.

Joseph Fielding Smith, lid van den Raad van Twaalf, in Des. News.

ROTTERDAMSCH E DISTRICTS CONFERENTIE

De conferentie gaat volgens het bestek door: Zaterdag 18 en Zondag 19 November. Zaterdagavond een programma, Zondag drie diensten: 10 uur, v.m., 3 uur n.m. en 7 uur 's avonds.

Allen vriendelijk uitgenoodigd.

HUISBEZOEKLES VOOR DECEMBER

(Voor de Zusters)

De vreugde van dienstbetoon

Leest: Lucas 6:30-31; L. en V. 42:29-31; L. en V. 18:10-17; Mosiah 2:19-24; Matt. 7:12.

Dienstbetoon is de sleutel tot waar levensgeluk. De wensch kan niet alleen bestaan, en zijn vrede en levensgeluk hangen van zijn medemenschen af.

Leest Joh. 3:16; Markus 8:35; Joh. 12:26; Mozes 1:31-39.

Onze Heiland heeft het volmaakte voorbeeld van dienstbetoon gezet. Wat hij voor ons geleden heeft, is niet in woorden uit te drukken. Leest L. en V. 19:15-19.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: LOUIS H. HAGEN

VAN DE REDACTIE

Komen en gaan

Daar is een tijd van komen . . . van gaan óók. Ruim vier jaar nu is de redactie-pen in onze hand geweest. Met blijdschap èn met droefheid — ja, allebei. Is 't klaar nu, wat we ondernamen eens? O neen! gij die dit leest, weet zeer goed: zij die schrijven, hoe zwak ook, als maar 't streven naar boven is, aldoor, zij komen nimmer klaar! Er valt zooveel te pennen! Maar zeer gewillig geven wij onze schrijfstift af: de tijd van gáán is daar!

Er is een nieuwe zendingsleider en dat beteekent, dat er ook een nieuwe redacteur werken zal aan de Ster van Nederland. President Thomas Edgar Lyon is een onderwijzman. Toen hij op zending geroepen werd stond hij aan het hoofd van het Rigby-seminarium in den staat Idaho, Vereenigde Staten. Hij heeft gestudeerd aan de Universiteit van Utah en ook aan die van Chicago. Hij is een actief kerklid, heeft zooals wij reeds weten zoowat acht jaar geleden een zending volbracht in ons land, is doorkneed in het Zondagsschoolwerk, Padvinderswerk en M-Mannenwerk der Kerk en heeft een bijzondere studie gemaakt van haar geschiedenis.

Hoewel betrekkelijk jong (30 jaar) is hij veelbereisd. Behalve vele Europeesche landen heeft hij Armenië, Syrië, Palestina, Mesopotamië en Egypte bezocht in verband met de Archeologische expedities van de Harvard Universiteit en de Universiteit van Pensylvanië, om niet te spreken van Canada en de Vereenigde Staten.

Laten wij, lest best, nog het feit noemen dat President Lyon ter zijde gestaan wordt door zijn trouwe gade, die zelf onderwijzeres is. In het werk der Kerk zullen vooral de „Bijtjes” van haar talenten kunnen profiteeren, want op het Bijenkorfwerk heeft zij zich bijzonder toegelegd. Maar àl het werk der Zending heeft haar belangstelling — ook de Ster van Nederland.

Daar is een tijd van komen . . . van gaan óók. Ruim vier jaar nu
Is de redactie-pen in onze hand geweest.

Met blijdschap èn met droefheid — ja, allebei. Is 't klaar nu,

Wat we ondernamen eens? O neen! gij die dit leest,
Weet zeer goed: zij die schrijven, hoe zwak ook, als maar 't streven
Naar boven is, aldoor, zij komen nimmer klaar!

Er valt zooveel te pennen! Maar zeer gewillig geven

Wij onze schrijfstift af: de tijd van gáán is daar! — K.

David en Jan

Niet David en Jonathan, maar David en John: wij hebben het over de kinderen van President en Zuster Lyon, van wie wij een kiekje afdrukten op bl. 330. John is de Engelsche vorm van Jan — David blijft David. De jongens zullen wel gauw Hollandsch leeren: ze weten al wie zwarte Piet is!

ARBEIDEN EN NIET TWIJFELEN

„k Heb geen tijd. Ik heb het te druk”, ligt als verontschuldiging in ieders mond bestorven. En opmerkelijk, dat de grootste nietsnutters en doenieters er het hardst mee schermen. Hebt ge onder uw vrienden harde werkers, dan weet ge, dat die in den regel nog wel te vinden zijn voor hulp-verleening, als die gevraagd wordt. En dat juist omdat hun de groote waarde van den tijd bekend is en zij hun leven zoo hebben ingericht, dat ze het niet verspillen met beuzelingen en tijdpasseringen, die bij de leegloopers het heele leven in beslag nemen.

„Gedenk te leven”, roept Carlyle op den eersten regel van de bloemlezing uit zijn werken, door de Wereldbibliotheek uitgegeven. Want wie doordrongen is van de waarde van zijn leven, kan dit niet met toiletten en maaltijden en slungelen zoek brengen. De sterren zelfs roepen het hem toe, dat hij onafgebroken te werken heeft, „zonder haast maar zonder rust”.

„In den grond der zaak is alle echte arbeid godsdienst”. Maar godsdienst veronderstelt het dienen van God, van het geheel en niet van eigen laagste zelfzucht. Daarom is tafelschuimen, pretmaken, pronken, banaal visite-jagen, geen echte arbeid. En al die lediggangers, die u toeroepen. „Hé, hé, wat heb ik 't druk; pas drie visites afgelegd en nu weer eten hier, en een kaartje leggen daar, en morgen en de heele week ben ik evenzoo bezet!” — die werken niet, dat is den tijd dooden, is hun leven dooden, dus bezig zijn te sterven.

De onvrede, die de besten onder hen vervult, als ze aan hun verslungeld leven denken, is het bewijs, dat ze voelen, hoe al hun gesloof het zotte gezwaai met armen en beenen is van den papieren harlekijn. 't Is doelloos en dood, omdat het geen leven wekt.

Maar alle ware arbeid wekt leven, want 't is omzetting van geesteskracht in stoffelijke energie, dus in het bezielen der stof. „De goden zelf”, zegt Pindarus, „kunnen een volbrachte daad niet te niet doen. Wat eenmaal geschied is, is voor eeuwig geschied, geworpen in den eindeloozen tijd en moet, hetzij het lang zichtbaar blijft of spoedig verborgen wordt, eeuwig werken en groeien als een onvernietbaar nieuw element in de oneindigheid der dingen”.

„Arbeiden is bidden”. roept Carlyle zelf uit in den mooien bundel „Arbeiden en niet vertwijfelen”. Het is het mooiste ge-

schenk, dat ge aan uw vrienden, die de waarde van den tijd niet beseffen, kunt schenken. En ook aan hen, die deze woorden wel beseffen en er naar handelen. Want de harde werker heeft in de moedeloze buien, als hij zijn werk voorbij ziet gaan, schijnbaar zonder gevolgen, wel een bemoedigend woordje noodig. „Arbeiden wil zeggen bidden. Zijn cathedraal is de dom der onmetelijkheid— hebt gij dien gezien? De Melkweg is het dak, het groen mozaïekwerk der landen en zeeën is de vloer, de sterrenhemel van den Eeuwige is het altaar. De litanieën en de psalmen zijn de edele daden, het heldhaftige werken en lijden en de oprechte hartetaal van alle dappere menschenkinderen”.

De mensch is tot strijd geboren en zijn heele leven is een slag. Zijn veldheer is de arbeidsdrang, later de plicht. Reeds het kleine kind strijdt met den weerstand dien het ondervindt, bekampt de hechtheid van zijn speelgoed en de slapheid en weekheid van zijn spieren. En later is dat werkinstinct samengegroeid met den drang van den geest tot scheppen, d.i. tot bezielen en vervormen van de stof. En het bewustzijn van die grondwet van den geest ligt als plichtsgevoel in ieders hart, dat gemakzucht en traagheid doet overwinnen en tot aanhoudenden arbeid drijft.

En evenals het heelal in stand gehouden wordt door de onderlinge tegenwerking van middelpuntvliedende en middelpuntzoekende kracht, — zoo ook werken arbeidslust en traagheid in den mensch samen om hem de baan van harmonie te doen gaan, waarin zijn lichaam niet gesloopt en zijn geest niet afgestompt wordt. De middelpuntvliedende kracht alleen zou het Heelal uit elkaar doen spatten als een bom, de middelpuntzoekende het tot één diamantharden ijzigen klomp maken, waaruit de geest geen vormen kneden en bewerken kon. Zoo zou ook de drang van den geest tot arbeiden het lichaam van den mensch in enkele oogenblikken doen verslijten door rusteloos zwoegen, terwijl de traagheid van zinnelijke zelfzucht hem in hardheid en kilheid zou doen verstarren. Doch van de verhouding dezer beide krachten hangt de straal van de beschreven baan af bij de hemellichamen. En evenzoo bij de menschen. Zonderling, een zekere grens zal daarbij niet straffeloos overschreden kunnen worden, zonder dat het hemellichaam zijn ondergang tegemoet gaat. En toch zit er in den mensch de drang om de middelpuntvliedende kracht te volgen en het gansche heelal in zijn werkzaamheid te omvatten. Daarbij is zijn gemakzucht de middelpuntzoekende kracht, zijn liefde de middelpuntvliedende kracht, doet hem binnen een enge ellips rond-draaien, het terrein van zijn werkzaamheid. Doch als hij dan dat ellipsvlak ook niet bestraalt, dan is hij niet waard een zon te zijn en gedoemd in een gletscher te veranderen.

„Een gezonde ziel, al kerkere men ze nóg zoo in, op een vuile vliering, in een schamel kleed, in lichamelijke krankheid, af waarin men wil, ze verdedigt steeds de haar door den hemel verleende

onvervreembare vrijheid, haar recht om moeilijkheden te overwinnen, om te arbeiden en zich te verheugen".

»Eenheid.«

HUISBEZOEKLES VOOR DECEMBER

Nevenstaand artikel: Arbeiden en niet twijfelen, is de huisbezoekles voor December voor de broeders.

M-MANNEN EN ARENLEESSTERS CONFERENTIE

gehouden op 12 en 13 October in het gebouw

«Excelsior» te Rotterdam

Zaterdagavond 8 uur. Dit was de eerste samenkomst van de conferentie. Gedurende het eerste gedeelte van den avond werden twee bijeenkomsten gehouden, één voor de M-Mannen en één voor de Arenleessters, waarin de reglementen van de twee groepen werden besproken. Later kwamen zij beiden tezamen en volgde er een programma-uitvoering, welke door alle aanwezigen scheen op prijs te worden gesteld.

Zondagnamiddag 3 uur. Deze bijeenkomst ving aan met het zingen van lied No. 6: „Vast als een rotssteen", waarna Br. W. Overduin, een M-Man uit Leiden, voorging in het gebed. Een kwartet nummer: „Heb ik iets goeds gedaan in de wereld vandaag", werd nu gegeven door Brs. M. van Gelderen, Arie de Jonge, Dan Riet en J. Boekhout, M-Mannen uit Rotterdam. Ouderling Clyde A. Holdaway, Opziener van de O.O.V der Zending, die de leiding van deze conferentie had, gaf een korte inleiding en riep Br. R. Palache, een M-Man uit den Haag als eerste spreker. Deze sprak over „M-Mannen van het verleden". Mr. M. A. H. Snoek, leider van het consultatie-bureau voor alcoholisme, vertelde nu van den strijd tegen het drankmisbruik. Zusters Tine Hartman-Spaans, K. Schoenmaker en A. Diender, Arenleessters-trio uit Den Haag, gaven een mooi muzikaal nummer, begeleid door Zuster Holtermans op het orgel. Enkele woorden over het Woord van Wijsheid werden nu gegeven door de Zendingspresident, gevolgd door een toespraak: „Onze mooie cursus van verleden jaar", gegeven door Zuster Wilhelmina Reijs van Rotterdam. Een solo werd nu gezongen door Zuster Bep van Beveren uit Amsterdam met piano begeleiding door Zuster J. Verstrate. Hierop sprak Br. J. Aanjewierden uit Utrecht over het onderwerp: „De grootste van allen". De laatste spreekster van deze bijeenkomst was Zuster J. Kaland uit Den Haag, over het onderwerp: „Op de velden der eeuwigheid". Tot slot werd lied No. 48: „Gods Geest" door alle aanwezigen gezongen. Zuster D. den Elzen uit Den Haag sprak de dankzegging uit.

Zondagavond 7 uur. Deze samenkomst werd aangevangen met het zingen van „Trouw aan 't geloof”. Zuster Johanna A. Riet, Opzienster van het Jeugdwerk der Zending vroeg des Heeren zegen. Al de aanwezige M-Mannen met Br. J. Greef als dirigent, zongen het M-Mannen lied: „'k Ben M-Man in 't harte!” Hierop werd er geconstateerd hoeveel M-Mannen en Arenleessters er aanwezig waren uit de verschillende gemeenten. Totaal was er bijna een honderdtal opgekomen. De eerste spreekster was Zuster J. Keijzerswaard, uit Amsterdam, die het woord voerde over: „Uit mijn Arenschat”, waarna Br. J. Rozemand, een onderzoeker uit Amsterdam, maar een lid der M-Mannen club, over het onderwerp sprak: „Ons doel en streven”. Een Engelsch lied: „I Found a Friend” werd nu door de volgende M-Mannen uit den Haag gezongen: C. E. Jones, J. J. Claus, J. van Klaveren en B. Heining. De orgel-begeleiding was door Zuster K. Schoenmaker. Zuster Geertruida Zippro uit Overmaas en Br. M. van Gelderen uit Rotterdam spraken respectievelijk over de onderwerpen: „Zusters, waarom is U geen Arenleesster” en „De M-Man en de toekomst”. Een sopraan solo werd nu ten beste gegeven door Zuster K. Schoenmaker uit Den Haag, begeleid op de viool en de piano, respectievelijk door Ouderling J. J. De Brij en Zuster Holtermans. Dit nummer, getiteld „Serenata” werd in de Fransche taal gezongen. Zuster Tine Hartman-Spaans, presidente van de J.V.O.O.V. der Zending, was de volgende spreekster. Aan het eind van haar toespraak stonden al de aanwezige Arenleessters op en lieten gezamenlijk de leuze hooren. Een dubbel kwartet werd nu ten beste gegeven door de volgende M-Mannen en Arenleessters uit Rotterdam: Zusters C. van Kwawegèn, Johanna A. Riet, M. van der Burght en A. Bras; en Brs. M. van Gelderen, Dan Riet, P. van der Meide Gzn. en Arie de Jonge. President Frank I. Kooyman, de laatste spreker, betuigde zijn ingenomenheid met het mooie werk van de twee groepen, die deze conferentie hadden belegd en spoorde tot volharding aan. Staande zongen allen een vers van lied No. 166: „Zingen wij voor 't scheiden”, gevolgd door een geestdriftig „Houw en Trouw”. Br. P. Vlam uit Den Helder dankte.

De opkomst was uitstekend: des avonds moest de galerij in gebruik worden genomen.

GRONINGER CONFERENTIE

gehouden op 28 en 29 October

Zaterdagnamiddag 2 uur. Zendelingenbijeenkomst, bijgewoond door alle zendelingen op twee na.

Zaterdagavond 8 uur. Dit was de eerste samenkomst van de conferentie en ving aan met het zingen van lied No. 69: „De Heere is mijn licht”, verzen één en twee. Ouderling John S. Lugt vroeg des Heeren zegen, gevolgd door het zingen van het derde

en vierde vers van hetzelfde lied. Ouderling Walle Koster, Groninger Districts-president had de leiding. Hij riep President F. I. Kooyman als de eerste spreker, die het inleidingswoord voor de conferentie gaf. Ouderling C. H. Esperson, pas aangekomen in Holland, voerde het woord in het Engelsch met President Kooyman als vertaler. Ouderling C. C. Kammerman was de volgende spreker waarna Ouderling S. K. Hixson enkele woorden in het Engelsch sprak, vertaald door denzelfden tolk. Het tusschenlied was No. 131: „In den hemel is rust”. De laatste sprekers waren Ouderlingen G. J. Neerings, Jr., H. R. Williams en W. H. Timmerman. Slotlied, No. 101: „De Boodschap der Zaligheid”, door alle aanwezigen gezongen. Br. T. Drent, 2de raadgever in het Groninger gemeente-bestuur sprak de dankzegging uit.

Zondagmorgen 10 uur. Deze bijeenkomst werd aangevangen door het zingen van lied No. 16: „Joseph Smith's eerste gebed”, waarna Br. W. A. van Komen, Sr., uit Groningen het openingsgebed uitsprak. Het tweede lied was No. 18: „Daar mag de getrouwe zijn”. Ouderling Walle Koster kondigde het conferentie-onderwerp aan: „In dagen van onrust”. De eerste sprekers(sters) van deze bijeenkomst waren President F. I. Kooyman en onze nieuwe zendingspresident, T. Edgar Lyon, Br. Klaas Woltjer, president van de Groninger gemeente (onderwerp: „Als Jeremia thans eens op aarde was”), en Zr. A. Diender, raadgeefster in het zendings J.V.O.O.V. bestuur. Een kwartet-nummer volgde, gegeven door Ouderling J. W. Evertsen, Brs. Jan van Komen, Willem van Komen en G. J. Dubois uit Groningen. Br. Dirk Kramer uit Friesland was de volgende spreker, die sprak over „Als Jesaja eens onder ons vertoefde”. De laatste sprekers van deze samenkomst waren Ouderlingen A. H. Dalebout en M. H. Winward. Laatstgenoemde had het onderwerp: „Als Maleachi nog eens spreken kon”. Tot slot werd door alle aanwezigen lied No. 119: „Mijn Verlosser leeft”, gezongen. Br. J. H. F. Lutmer, uit Groningen dankte.

Om 12.30 n.m. werd er een doopdienst gehouden waarin toespraken werden gegeven door Ouderlingen Kenneth E. Knapp, L. J. van Dam, en President Kooyman. Vijf personen werden gedoopt en bevestigd tot leden van de Kerk.

Zondagnamiddag 3 uur. Deze samenkomst begon met het zingen van lied No. 65: „Eert den Profeet!”, waarna Br. Jan van Komen uit Groningen voering in het gebed, „Rusten aan Zijn Zijde”, lied No. 93, was het tweede lied. De eerste sprekers(sters) waren Ouderling C. J. Schaap en Zr. C. J. Schaap, en Ouderlingen D. J. van der Werff en Raymond V. Kooyman. De onderwerpen, behandeld door de laatstgenoemde sprekers, waren respectievelijk: „Als Jezus nu eens rondging op aarde” en „Als Petrus thans het woord eens voerde”. Als tusschenlied werd No. 140: „Een lieflijke

Naam". gezongen door alle aanwezigen. Ouderling M. L. De Korver trad als de volgende spreker op met het onderwerp: „Als Ezechiël eens een modern profeet was", waarna Ouderling Clyde A. Holdaway het woord voerde. Ouderling Carter E. Jones sprak enkele afscheidswaarden. Tot slot werd door alle aanwezigen lied No. 103: „De Wereld ligt in 't duister" gezongen. Br. W. A. van Komen Jr. uit Groningen sprak de dankzegging uit.

Zondagavond 7 uur. Deze bijeenkomst was de laatste van de conferentie en werd aangevangen met het zingen van lied No. 67: „Wij danken U, Heere!" Ouderling L. E. Whetman sprak het openingsgebed uit en het tweede lied was No. 88: „Voor hen rijst mijn Bede". Ouderling J. J. De Brij, die binnenkort naar zijn geboorteland terug zal keeren, was de eerste spreker, met het onderwerp: „Als Mozes eens in onze dagen leefde!" Ouderlingen H. Ralph Stephenson en Louis H. Hagen waren de volgende sprekers, waarna het onderwerp: „Als Daniël heden eens opstond" werd behandeld door Br. W. A. van Komen uit Groningen. Een zangsolo werd nu ten beste gegeven door den heer Dubois, een onzer vrienden te Groningen, begeleid op de piano door Zr. G. Bos. Een zwerm Bijenkorf-meisjes werd voorgesteld door Zuster A. Diender, waarna Ouderling J. S. Lugt en President T. Edgar Lyon het woord voerden. President Lyon gaf zijn blijdschap te kennen, na een afwezigheid van ongeveer acht jaar, opnieuw zich aan het zendingswerk in Nederland te kunnen wijden. De voorstelling van de autoriteiten van Kerk en Zending had nu plaats en allen werden eenparig ondersteund door alle aanwezige kerkleden. President Frank I. Kooyman was de laatste spreker, die het ter conferentie gesprokene in enkele woorden samenvatte en onderstreepte en vervolgens afscheid nam van de Groninger leden. Tot slot werd lied No. 179: „De lieflijke dag" gezongen, waarna alle zendingen „God be with you" zongen ter eere van hun vertrekkenden leider. Ouderling J. W. Evertsen dankte.

De opkomst was grooter dan die van enkele vorige conferenties en de geest Gods heerschte in alle bijeenkomsten. In enkele van de vooraanstaande nieuwsbladen in Nederland verscheen een verslag van dit geestelijk feest.

Louis H. Hagen, Secr.

UTRECHTSCH E CONF ERENTIE

De laatste najaarsconferentie van dit jaar! Eerst zou Groningen de heksluit er geweest zijn, maar dat is gewijzigd, zooals wij weten. Het Utrechtsche district komt 9 en 10 December bijeen. Tijd en plaats zullen nog nader aangekondigd worden.

U komt toch? Lest best, dat weet U!

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR DECEMBER 1933

AVONDMAALSVERS

Eerbied! Verootmoedig u!
 Buig uw hoofd en harte nu.
 Denk aan Mij, die duur u kocht,
 Denk aan wat voor u Ik wrocht.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Job 19:25 en 26)

Want ik weet, mijn verlosser leeft, en Hij zal eindelijk uit het stof opstaan; en als na mijne huid dit mijn lichaam doorknaagd zal zijn, zal ik uit mijn vleesch God aanschouwen.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES

- 3 December Beproevingen en moeilijkheden van de pioniers.
 Het leger der Vereenigde Staten trekt naar Utah op.
 Kerkgeschiedenis.
- 10 December De donkere dagen van David.
 Salomo.
 Oude Testament.
- 17 December Een Profetie en haar vervulling.
 Een andere Profetie van Joseph Smith.
 Evangelie-Boodschappen.
- 24 December Aan hunne vruchten zult gij ze kennen.
 De moreele moed van Christus.
 Nieuwe Testament.
- 31 December De instelling van het Sacrament onder de Joden en de Nephieten.
 Doeleinde van het Sacrament.
 Evangelie Leer.

Aan verdere inlichtingen is uw Zondagsschool-President bereid u te helpen.

Clyde A. Holdaway.

INHOUD

Huwelijkswijding	341	David en Jan	350
Waardebepaling	344	Arbeiden en niet twifelen. . .	350
Zendingsnieuws.	344	Huisbezoekles voor December	352
Jeugd en leven.	345	M-Mannen en Arenleessters	
Genealogische klassen	347	Conferentie	352
Rotterdamsche Districts Con-		Groninger Conferentie	353
ferentie	348	Utrechtsche Districts Con-	
Huisbezoekles voor December	348	ferentie	355
Van de Redactie:		Zondagsschoolwerk	356
Komen en gaan	349		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.